

de març 8 de març
8 de març 8 de ma
le març 8 de març
8 de març 8 de marc
de març 8 de marc
8 de març *CCOO*
per a guanyar
8 de març *espaís* de ma

Adscripció en secundària.
Calendari de mobilitzacions

Concertada: firma dels complements d'homologació

Unitat Didàctica.

Biografia de

dones espanyoles

Sumari

T.E.

PAÍS VALENCIÀ

Coordina:

M.ª Jesús Pérez

Consell de Redacció:

Manuel Picó,
Rafael Domènech,
Pep Lloret,
Miguel Angel Vera,
José Manuel Mora,
Pilar Paniagua,
Pepa Ramis,
Luis G. Trapiello
Menchu Querol
Maribel Belda

Col·laboren:

Roberto García, Manuel
Fuambuena, Manolo del
Álamo

Fotos: Pilar Tabuenca i
Sonsoles Giner

Edita:

Federació d'Ensenyament
de CCOO PV

www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià no s'identifica necessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

Editorial	3
Ensenyament Públic	
La administración comienza la reubicación de secundaria con un ajuste brutal de las plantillas	4
Retribuciones: el PP ni compleix, ni paga	6
Dona	
Unitat Didàctica: Biografia de dones espanyoles	7
Ensenyament Privat	
Concertada: firma de los complementos de homologación del país valenciano	11
Opinió	
Reflexiones de género en torno a la LOCE	12
Salut Laboral	
La salud de la mujer en el trabajo no es la salud de la mujer embarazada en el trabajo ..	14
Dona	
Campaña contra el maltrato doméstico	15

Ilocs on pots trobar-nos

COMARCA	SEU DE CCOO A:	TEL.	FAX	CORREU ELECTRÒNIC
EL CAMP DE MORVEDRE	Port Sagunt 46528. C/ Del Treball, 18	96 267 47 21	96 268 04 01	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	Lliria 46160. C/ Juan Izquierdo, 57	96 278 34 68	96 278 34 68	uc1516@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	Buñol 46360. Bajos del Mercado s/n.	96 250 03 94	96 250 33 22	UEI0038076410@eurociber.es
PLANA DE REQUENA	Requena 46340. Av. Arrabal, 4	96 230 25 69		UEI0038076410@eurociber.es
PLANA DE UTIEL	Utiel 46300. Las Cruces, 21	96 230 25 69		UEI0038076410@eurociber.es
LA COSTERA-C. NAVARRÉS	Xàtiva 46800. Correlgeria, 2	96 228 01 45	96 227 56 42	uc1517@pv.ccoo.es
L'HORTA	València 46003. Napolis i Sicília, 5	96 388 21 55	96 388 21 06	epublica-ensenyament@pv.ccoo.es
LA SAFOR	Candia 46700. Ciutat de Laval, 22	96 295 41 36	96 287 77 45	uc1523@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	Ontinyent 46870. Plaça Coronació, 28	96 291 45 04	96 291 32 93	uc1525@pv.ccoo.es
LA RIBERA	Alzira 46600. C/ Palanca i Roca, 17	96 241 77 95	96 240 26 58	uc1521@pv.ccoo.es
L'ALACANTÍ	Alacant 03005. Av. Salamanca, 33	96 598 25 84	96 592 10 71	ensealacanti@pv.ccoo.es
L'ALT VINALOPÓ	Villena 03400. Av. Constitució, 170	96 580 09 70	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
MITJA I VALLS DEL VINALOPÓ	Elda 03600. Menéndez Pelayo, 11	96 538 79 47	96 539 62 93	uc1507@pv.ccoo.es
EL BAIX VINALOPÓ	Elx 03205. C/ Fco. Ruiz Bru, 4	96 667 53 00	96 546 11 10	enselx@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	Orihuela 03300. R. Capdepon, 9	96 674 00 65	96 674 38 78	enselx@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ-COMTAT	Alcoi 03800. Sant Jordi, 13	96 554 39 66	96 554 38 65	uc1502@pv.ccoo.es
	Ibi 03440. Ramón Berenguer, 4	96 555 01 82		mozart@ctv.es
LA MARINA	Denia 03700. Germans Ferchén, 13 1a	96 578 01 72	96 578 01 72	uc1506@pv.ccoo.es
	Benidorm 03500. La Garita, 22	96 585 70 07	96 585 82 75	uc1506@pv.ccoo.es
EL ALTO PALANCIA	Port Sagunt 46520. C/ Del Treball, 18	96 267 47 21	96 268 04 01	uc1515@pv.ccoo.es
LA PLANA BAIXA	Vall d'Uixó 12600. Ctra. Alfondeguiilla, 44	96 466 20 56		ensecastello@pv.ccoo.es
ELS MAESTRATS-ELS PORTS	Vinaros 12500. Muralla, 2	96 445 21 04	96 445 21 04	uc1511@pv.ccoo.es
LA PLANA ALTA-L'ALCALATÉN	Castelló 12001. Pl. de les Aules, 6	96 426 01 52	96 423 11 07	ensecastello@pv.ccoo.es
UNIVERSITAT				
VALENCIA - ESTUDI GENERAL	Av. Blasco Ibañez, 21 - 46010 VALENCIA	96 398 30 17	96 386 41 30	ccoo@uv.es
POLITECNICA DE VALENCIA	Camí de Vera, s/n. - 46022 VALENCIA	96 387 70 40	96 387 70 49	ccoo@upv.es
ALACANT	A. Correus 99 - 03080 ALACANT	96 590 34 86	96 590 37 56	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	Ed. Rectorat. C. Riu Sec - 12071 CASTELLÓ	96 472 88 13	96 472 88 15	ccoo@nuvol.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX		96 665 85 94	96 665 85 94	ccoo@umh.es

Biografia de dones espanyoles

A PARTIR d'un treball de la *Asamblea de Mujeres de Albacete*, en col·laboració amb la *Secretaria de la Mujer de CCOO de Castilla-La Mancha*.

MATERIAL:

Fitxes de lectura de les biografies de Clara Campoamor, Victòria Kent, Margarita Nelken, Federica Montseny i Dolores Ibárruri.

Enquesta per a treballar a l'aula.

OBJECTIU:

Conèixer dones que han destacat en la defensa dels drets de dones i homes, analitzar la situació actual. Quantes dones participen en política?

Per què? En coneixes algunes? Elabora una xicoteta biografia sobre elles.

Debate sobre la participació de dones en l'esfera pública:

Com definiries l'activitat política?

Quines qualitats et sembla que ha de tenir una persona que es dedique a la política?

Podries fer una llista de dones i homes que participen en política?

Quines creus que són les causes de la diferència, entre el nombre de dones i d'hòmens que es dediquen a la política?

ACTIVITAT D'AMPLIACIÓ:

Elaborar biografies d'altres dones que hagen destacat en les arts, les lletres, les ciències, la política... I fer una exposició a l'aula.

MARGARIDA NELKEN

Nascuda a Madrid el 1886, era filla de jueus alemanys emigrats a Espanya. La seua primera vocació va ser artística: pintura, periodisme i música durant la seua estada a París. Allí va participar en diverses exposicions col·lectives i després va aconseguir una individual a Barcelona. Una lesió en la vista la va

obligar a abandonar la pintura, i es va dedicar a la crítica d'art, a la qual ja s'havia dedicat sent molt jove, amb gran èxit. Els seus articles van ser publicats a França, Anglaterra, Alemanya, Argentina... Aquestes col·laboracions es van complementar amb la seua incursió en el periodisme professional

«El Día», «Le Figaro» i «La Opinión». A la seua tornada a Espanya es va ocupar d'impartir cursos de pintura al Museu del Prado, va pronunciar conferències a l'ateneu de Madrid i va ser vocal del Museu d'Art Modern de Madrid.

La seua preocupació social la va portar a participar en conferències sobre feminisme i altres qüestions. Va fundar *La Casa de los Niños de España* el 1919, per a l'acollida de xiquets de mares treballadores. Però aquest centre no va durar molt: el caràcter laic, la no discriminació dels xiquets i de les xiquetes per la situació legal dels

seus pares, van provocar crítiques i marginació que van obligar la fundadora a abandonar-ho.

Políticament —i potser fruit del seu contacte amb la classe obrera— va ser socialista, i va obtenir acta electoral els anys 1931, 1933 i 1936. Va prendre part en els assumptes d'Instrucció Pública, en el debat sobre les bases de treball i política social al camp.

Quan va esclatar la guerra va romandre a Espanya. Unida, almenys ideològicament, al Partit Comunista va formar part del Comité Nacional de Dones Antifeixistes.

La seua producció literària és amplíssima, i destaca *La Mujer ante las Cortes Generales* (1931), *La Condición social de la mujer en España*, pel que va rebre crítiques del clero; *La Trampa del Arenal*, novel·la; *En torno a nosotros*, assaig psicològic sobre la dona i *Las escritoras españolas*, d'ampli eco en l'estranger. Així mateix va fer moltes traduccions. Exiliada a Mèxic, mor el 1968.

VICTÒRIA KENT

Va nàixer a Màlaga el 1897, d'ascendència anglesa. Cursa la carrera de Dret a Madrid, encara que no la va exercir immediatament. Ingressa al Col·legi d'Advocats el 1925, i una de les seues primeres intervencions va ser la defensa d'Álvaro de Barnús, un dels/de les encausats/ades per la fracassada rebel·lió republicana del 1930. Si bé es va presentar a les eleccions del 1931 pel partit radical-socialista i va obtenir els vots necessaris, no va tenir una activitat intensa.

Exerceix el càrrec de directora general de presons del 1931 al 1934, i les seues màximes preocupacions van ser la capacitat de la dona per a la seua integració social plena, i la situació del règim penitenciari.

Es va oposar a la concessió del vot a la dona per entendre que la instrucció i el treball havien de ser condicions prèvies o, si més no, paral·leles a tot alliberament femení.

El 1933 es va presentar novament a les eleccions, però no va renovar la seua acta. El 1936 va ser inclosa en la candidatura del Front Popular tornant a les Corts, encara que per poc de temps. La guerra civil la va portar a França, on va escriure *Quatre ans à Paris*, i d'on va eixir el 1948, en direcció a Mèxic, on va treballar dos anys a la Universitat. El 1950 es va incorporar a Nacions Unides, en la Secció de Defensa Social. El 1953 la va abandonar i va passar a dirigir la revista *Ibèrica*, amb notícies sobre Espanya. Des del 1950 va residir a Nova York.

Després de la victòria republicana en les eleccions municipals del 14 d'abril va ser proclamada la II República, i el president del govern provisional la va nomenar directora general de presons. La seua tasca al davant de l'esmentada Direcció General va comportar una veritable revolució. Va pretendre transformar la naturalesa del sistema penitenciari i convertir-lo de repressor de delinqüents

en promotor de la seua inserció social. Només quatre dies després d'haver pres possessió va aparèixer la seua primera ordre, del 22 d'abril, va alliberar els presos de la missa obligatòria i va permetre la lectura de tota classe de premsa a les presons. Un mes més tard, al maig del 1931 va prohibir i retirar grillons i cadenes de tots els penals i, amb el ferro recollit, va manar erigir un monument a Concepció Arenal.

CLARA CAMPOAMOR

Va nàixer a Madrid el 1888. Després de la mort de son pare va haver de deixar els seus estudis i posar-se a treballar. Va passar per diversos oficis fins a ingressar en l'Administració de l'Estat. Va ser professora en una escola pública per a instrucció de dones i va participar en diversos periòdics: «El

Sol», «El Temps» i «Nou Herald». Va estudiar Dret, i va ingressar al Col·legi d'Advocats i a l'Acadèmia de Jurisprudència el 1924.

Profundament preocupada per la situació jurídica de la dona —que a més va sofrir en si mateix—, es va interessar a aconseguir (com a primer pas) la igualtat legal dels dos sexes.

L'any 1929 comença la seua activitat política amb l'ingrés en Acció Republicana, per a passar al partit Radical després. En representació d'aquest va participar a les eleccions del 1931 davall la candidatura republicana-socialista. Després de la seua elecció va desenvolupar una intensa activitat: presentació davant de la Cambra d'una Llei de Divorci, organització del Tribunal de Menors, etc. Paral·lelament va ser delegada davant de la Societat de Nacions i va fundar Acció Republicana Feminista.

Va sofrir dures crítiques per part de la premsa d'esquerra que la va responsabilitzar del triomf de les dretes l'any 1933 pel seu interès a concedir el vot a la dona.

La Revolució d'Astúries del 1934 i la seua posterior repressió sagnant per part del govern radical, va provocar la seua baixa en el partit. A pesar d'açò, ella volia participar en un altre partit i aquesta vegada ho va fer en Esquerra Republicana. Després de la guerra es va exiliar a França i a Argentina.

La seua producció literària és extensa: *El voto femenino y yo* (1936), *El derecho femenino en España* (1936), *La situación jurídica de la mujer española*, *Sor Juana Inés de la Cruz*, *Vida y Obra de Quevedo* (1945) (aquestes dues últimes, publicades al seu exili argentí). Des del 1955 va viure a Lausanne, on mor el 30 d'abril del 1972 als 84 anys.

FEDERICA MONTSENY

Nascuda a Barcelona el 1905, al si d'una família anarquista. Cenetista des dels 18 anys, ingressa en la FAI (Federació Anarquista Ibèrica). La seua col·laboració amb la CNT va ser, a més de política, periodística, perquè de fet aquesta va ser la seua professió. La tasca de propaganda anarquista va comptar amb el seu treball directe, a través de la casa d'edicions que son pare i sa mare havien fundat: *Ediciones de la Revista Blanca*. Publicà amb altres companys dues sèries de novel·les. *La Novell Ideal* i *La Novela Libre*, a manera de fulletó, i va participar en la redacció de *Solidaridad Obrera*, òrgan de premsa de la CNT- AIT.

A més d'açò, la seua tasca propagandística va ser intensa: va donar conferències per tot el país, va participar al Congrés de la CNT el 1936 (de l'1 al 10 de maig), i va col·laborar en

l'elaboració d'una ponència en què es va definir el concepte confederal de comunisme llibertari.

Va ser nomenada ministra de Salut Pública al Gabinet de Largo Caballero una vegada que va esclatar la guerra, i destaca, entre els seus èxits, una llei sobre el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs, la primera llei sobre aquest tema a Europa.

Quan va finalitzar la guerra es va exiliar a París, i allí va participar en el SERE (Servei d'Emigració de Refugiats Espanyols); després de l'ocupació alemanya va eixir de París. Va ser buscada amb una llei d'extradició cursada pel govern espanyol, acusada de diversos delictes comesos presumptament durant la guerra civil. Absolta pels tribunals francesos, havent romàs a la presó, es va traslladar a Toulouse, on va residir, i va fer visites esporàdiques a Espanya.

A França va ser elegida membre del

Comitè de la CNT a l'exili el 1945, i va prosseguir la seua activitat propagandística, pronunciant conferències; Va dirigir *L'Espoir*, on va escriure sobre Espanya, i va col·laborar també en revistes espanyoles. Entre altres obres va escriure: *La mujer, problema del hombre* (1932), *Cien días de la vida de una mujer* (1949), *Pasión y muerte de españoles en el exilio* (1969), *Crónicas de la CNT* (1974)... mor a Toulouse (França) el 1994.

DOLORS IBÁRRURI

Va nàixer l'any 1895 a Gallarta, poble basc de miners. Va a l'escola fins als 15 anys, aspirava a ser mestra però va haver d'interrompre els estudis per la pobresa de la seua família. A Somorrostro, lloc de la seua nova residència, s'incorpora al Partit Socialista Obrer Espanyol. Poc després, el 1918, un article en «El Minero Vizcaíno» el signa amb el nom que havia de ser primer

popular i més tard símbol de lluita obrera: Pasionaria.

El 1920, l'Agrupació del Partit Socialista s'incorpora al recent *Partido Comunista de España*. Assisteix com a delegada al *I Congreso del Partido*. Poc després, pateix, la repressió de la dictadura de Primo de Rivera.

Arriba la República, i en el mateix any 1931 es trasllada a Madrid. A París, a l'agost del 1934, abans de tornar a Espanya, va participar en el *I Congreso de la Internacional de Mujeres Antifascistas*, de la que va ser elegida vicepresidenta.

La repressió desencadenada després de la revolució d'Astúries d'octubre de 1934 va permetre que l'organització de *Mujeres contra la Guerra y el Fascismo* posara en pràctica els seus objectius i capacitats. Dolores Ibárruri i altres dones, entre elles Lina Odena, Encarnación Fuyola, María Lejárraga, Matilde Huici i Emilia Elias, es van mobilitzar per a aconseguir recursos a favor de les famílies dels miners repressaliats. Va ser declarada il·legal, per la qual cosa va canviar el seu nom per Organització

Pro-Infancia Obrera, i va incorporar dones d'àmbits no comunistes, com per exemple Clara Campoamor.

Detenció i presó, l'última el 1936, quan venia d'Astúries a Madrid amb 200 fills de miners presos. Faltava poc per a les eleccions de febrer del 1936.

En aquestes eleccions, Dolores Ibárruri va ser elegida diputada. Fins i tot, abans d'accedir a l'escó va gestionar l'alliberament dels presos polítics de la presó d'Oviedo i així va donar satisfacció a una demanda àmpliament compartida pels votants del

Frente Popular. Pel maig del 1936, va crear a Madrid la revista quinzenal *Mujeres*, portaveu de *Mujeres contra la Guerra y el Fascismo*, entre les col·laboradores de la qual es trobava Matilde Huici i Margarita Nelken. Durant la guerra, comparteix la seua tasca en la direcció del PCE, amb el treball a hospitals, en missions d'intendència, en visites al front Madrid, Guadarrama, Belchite, Brunete, Terol, el Ebre...

A Moscou transcorre la major part de la seua vida d'exiliada. Funda i dirigeix *Radio España Independiente*. El 1942, a la mort de José Díaz, és elegida secretària del *Partido Comunista de España*.

El 13 de maig del 1977, després de 38 anys d'exili, arriba a Espanya. I va ser novament elegida diputada per Astúries.

8 de març

VESTEIX EL CENTRE DE LILA

El 8 de març de 1908, treballadores del sector tèxtil de la fàbrica Cotton de Nova York es van declarar en vaga per reivindicar millores en les seues condicions de treball. Davant la negativa del patró a atendre les seues reivindicacions, es van tancar a la fàbrica. Al cap de poc, es va declarar un incendi a la factoria i totes les treballadores van morir.

L'any 1910, durant la II Conferència de Dones Socialistes, es va decidir proposar el 8 de març com a data per reivindicar els drets de les dones.

La simbolització mitjançant el color lila de la lluita feminista es deu a que aquest era el color de les peces de roba amb les quals aquelles dones estaven treballant.

ACTIVITATS que poden realitzar-se al centre per fer visible la situació de discriminació de les dones i la lluita per la igualtat

- Introducció del tema en tots els cursos, utilitzant la tutoria o una àrea, debatent textos o notícies.
- Exposició d'objectes artístics —treballs, manualitats, artesanía...— realitzats per les mares o àvies de l'alumnat del centre.
- Exposició de dibuixos i cartells realitzats per l'alumnat, sota el tema «compartim la vida, compartim els treballs» o qualsevol altre al voltant de la igualtat d'oportunitats entre els sexes.
- Concurs artístic-literari amb aquest mateix lema o un altre.
- Realització d'una gran bandera lila: Cada persona del centre aporta un tros de roba d'aquest color que es va cosint en el pati del centre.
- Penjada de banderoles liles en totes les finestres dels centres.
- Taula rodona amb participació de noies dels centres, mares, professors...
- Confecció d'un gran raïm de color lila, en el cada gra represente una dona important per la seua contribució social a favor de les dones (litterates, científiques, compositoras, artistes, esportistes...) lluitadores pels drets de les dones...
- Qualsevol altra activitat que faça visible les dones, que qüestione la seua situació de discriminació i reivindique la igualtat.

Treballem per la igualtat!!!

La salud de la mujer en el trabajo no es la salud de la mujer embarazada en el trabajo

LA ORGANIZACIÓN Mundial de la Salud nos ofrece una definición de salud en la que no sólo la ausencia de enfermedad es lo que cuenta, sino que también el bienestar físico, mental y social es necesario. Nos remitimos a esta antigua definición para dejar constancia de que pese a la claridad de la misma, falta mucho para que este concepto integrador se vea reflejado en el ámbito social.

Y si lo anterior es así en la mayoría de ámbitos relacionados con la salud y el trabajo, si nos detenemos a buscar referencias sobre la salud de las mujeres en la legislación, la negociación colectiva, etc., la cosa está aún mucho menos clara. En España, la Ley de Prevención de Riesgos Laborales (LPRL) regula, en un único artículo, el 26, la salud de la mujer trabajadora, siempre y cuando esté embarazada.

Hay que poner de relieve que la salud de la mujer en el trabajo no es igual a la salud de la mujer embarazada en el trabajo, y deberíamos evitar esta perspectiva y comenzar a explicar los problemas de salud de las mujeres en base a las desigualdades sociales entre sexos, lo que llamaremos desigualdades de género.

La salud laboral estaría mucho mejor explicada si se abordara desde una perspectiva de género, ya que existen factores biológicos y sociales que inciden de manera diferente en hombres y mujeres, con lo cual los riesgos son diferentes así como las medidas a adoptar. Entendemos que para conseguir una efectiva igualdad de trato en salud laboral, las medidas de

prevención de riesgos laborales deberían adoptarse teniendo en cuenta esta perspectiva. Hay que conseguir que la legislación, la negociación colectiva y la empresa tengan en cuenta a la mujer trabajadora como tal, y no sólo como embarazada.

Estudios recientes sugieren que las mujeres no perciben los trastornos de salud reproductiva como los más importantes y sí en cambio son los problemas de carácter psicosocial los que les parecen más a tener en cuenta, además de los relacionados con la fatiga crónica, las dificultades para dormir, los dolores de cabeza y los dolores en general. Las mujeres empiezan a reconocer que estos trastornos son originados en su mayor parte por sus roles en el trabajo, por la división sexual del trabajo, su alta carga de trabajo, su inseguridad económica y su responsabilidad en el cuidado de los hijos.

La organización actual de la sociedad (el tiempo se distribuye un tercio para el trabajo, un tercio para el descanso y un tercio para el ocio) no contempla la gran cantidad de mujeres que se integran a la actividad pública sin abandonar la esfera privada, asumiendo responsabilidades en ambos espacios. El mundo del trabajo está en permanente cambio por ello pensamos que conocer, reflexionar y legislar sobre esto será el único camino que nos permita avanzar en la corrección de las desigualdades en las cuestiones de salud de hombres y mujeres. ■

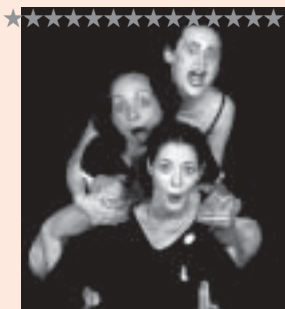
Carmen Rodríguez

*Delegada de Prevención de CCOO PV
en la Universidad de Valencia EG*

SALA & HORTA

NasTeatre
presenta

AMORS IMPOSSIBLES

*Una comèdia ideal
per a celebrar
el dia de la dona!!!*

★★★ **De:** Josep Vicent Marqués

★★★ **Adaptació:** Patricia Pardo

★★★ **Direcció:** Jesús Jara

★★★ **Amb:** Lluna Albert, Patricia Pardo, Gemma Taberner

• **dissabte 8 de març 22'30 h.**

DONA

Mujer, no estás sola

En CCOO PV te ayudamos a luchar contra los malos tratos domésticos

A LO LARGO de demasiados años, las mujeres no hemos tenido la categoría de ciudadanas y hemos estado «protegidas» siempre por un varón, nuestro padre, marido, hermano...

Esta falsa protección ha desarrollado, en algunos individuos, la creencia de que las mujeres son propiedad de los varones y como consecuencia de ello, cuando se ejerce el legítimo derecho a la discrepancia, se producen malos tratos dentro del hogar.

Los datos estimativos hablan de más de 600.000 mujeres las que sufren maltratos en el ámbito del hogar, esta situación provoca en las mujeres unos desajustes que influyen en todas las actividades que realizan.

En CCOO somos conscientes de que hay mujeres trabajadoras que son objeto de estos malos tratos y que, a menudo, piensan que solo les pasa a ellas y lo ocultan, prolongando una situación que cada vez es más dura.

Desde CCOO somos conscientes de que éste es un problema social y que son los poderes públicos los que tienen que atajar esta situación, poniendo los medios necesarios para corregirla.

Nosotros hemos aprobado una resolución en la que incluimos la lucha contra los malos tratos en el ámbito doméstico, como parte de nuestra actividad sindical.

A través del Comité de Empresa, o de la propia empresa, te pueden facilitar los teléfonos o contactos que te puedan ayudar en una situación de este tipo.

DIRECCIONES ÚTILES

Secretaría de la Dona de CCOO-PV

Plaza de Nápoles y Sicilia, 5.º-3.ª

46003 Valencia

96 388 21 00, ext. 426

més informació:

www.pv.ccoo.es/ensenyament

Informat dels actes
programats en contra
de la guerra en:
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Grupo Emume (Guardia Civil)

Equipo Mujer y Menor de la Guardia Civil

Tel. 062

CENTROS MUJER 24 HORAS

Alicante

C/ García Andreu, 12

Tel.: 900 58 08 88

Castellón

C/ Mayor, 100 - 2 - 11

Tel.: 900 58 08 88

Valencia

C/ Salvador Giner, 4, bajo

900 58 08 88

DIRECCIÓN GENERAL DE LA MUJER

Alicante

C/ García Andreu, 12

Tel.: 96 592 97 47

Castellón

C/ Enseñanza, 10

Tel.: 964 22 80 14

Valencia

C/ Salamanca, 68

963 35 62 30

CUERPO NACIONAL DE POLICIA

Alicante

Tel.: 965 14 88 88

Servicio de Atención a la Mujer

Tel.: 965 14 88 39

Castellón

Tel.: 964 25 36 00

Servicio de Atención a la Mujer

Tel.: 964 25 36 00, ext. 207

Valencia

Tel.: 963 53 95 39

Servicio de Atención a la Mujer

Tel.: 963 53 95 39